

Sygn. akt I CSK 2285/22

POSTANOWIENIE

Dnia 30 czerwca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maciej Kowalski

w sprawie z wniosku L. S.
z udziałem A. B., A. C., B. K., W. N., J. K., B. N., G. P. , Prokuratora Rejonowego
w B.
o zmianę postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 30 czerwca 2022 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 17 września 2021 r., sygn. akt IV Ca (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną wnioskodawczyni od postanowienia Sądu Okręgowego w K. z 17 września 2021 r. w sprawie z wniosku L. S. (S.) przy udziale A. B., A. C., B. K. (K.), W. N., Prokuratora Rejonowego w B., J. K. (K.), B. N. i G. P. o zmianę postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku należy podnieść, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji, o przede wszystkim publicznoprawnym celu (postanowienia SN: z 7 października 2020 r., II CSK 670/19; z 24 lutego 2016 r., V CSK 488/15). Sąd Najwyższy, jako sąd kasacyjny, nie jest sądem powszechnym trzeciej instancji, zaś skarga kasacyjna nie jest środkiem zaskarżenia przysługującym od każdego rozstrzygnięcia sądu drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie. Rolą skargi kasacyjnej

nie jest korygowanie wszelkich orzeczeń sądowych zawierających uchybienia, lecz ochrona interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa oraz wkład Sądu Najwyższego w rozwój orzecznictwa i prawa pozytywnego.

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych, budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżąca przytoczyła przesłankę z art. 398⁹ § 1 punkt 1 i 3 k.p.c., tj. istnienie istotnego zagadnienia w sprawie i nieważność postępowania.

Nieważność postępowania, będąca przesłanką przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, wiąże się z wadliwością postępowania przed sądem drugiej instancji (zob. wyrok Sądu Najwyższego z 21 listopada 1997 r., I CKN 825/97, OSNC 1998, Nr 5, poz. 81). Nieważności postępowania skarżąca upatruje w naruszeniu przepisów postępowania, mających wpływ na zapadłe rozstrzygnięcie, tj. art. 133 § 3 k.p.c. poprzez niedoręczenie jej pełnomocnikowi odpisu pisma Prokuratora Prokuratury Rejonowej w B., w którym przedstawił swoje stanowisko dotyczące apelacji wniesionej przez skarżącą. Brak ten nie może być kwalifikowany jako pozbawienie jej możliwości obrony praw w sytuacji gdy nie wykazała w jaki sposób wpłynęło to na jej niemożność działania w postępowaniu

Przedstawienie okoliczności, uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej ze względu na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne, polega na sformułowaniu samego zagadnienia oraz wskazaniu argumentów prawnych, które prowadzą do rozbieżnych ocen prawnych, w tym także, na sformułowaniu własnego stanowiska przez skarżącego. Wywód ten powinien być zbliżony do tego, jaki jest przyjęty przy przedstawianiu zagadnienia prawnego przez sąd odwoławczy na podstawie art. 390 k.p.c. (postanowienie Sądu Najwyższego z 9 maja 2006 r., V CSK 75/06). Twierdzenie o występowaniu istotnego zagadnienia prawnego jest uzasadnione tylko wtedy, kiedy przedstawiony problem prawny nie został

jeszcze rozstrzygnięty przez Sąd Najwyższy lub kiedy istnieją rozbieżne poglądy w tym zakresie, wynikające z odmiennej wykładni przepisów konstruujących to zagadnienie (zob. niepublikowane postanowienia Sądu Najwyższego z 10 marca 2010 r., II UK 363/09 i z 12 marca 2010 r., II UK 400/09). Ponadto skarżący obowiązany jest wykazać, że jego wyjaśnienie jest konieczne także dla rozstrzygnięcia danej sprawy, a więc pozostaje w związku z podstawami skargi oraz z wiążącym Sąd Najwyższy, a ustalonym przez sąd drugiej instancji, stanem faktycznym sprawy (art. 398¹³ § 2 k.p.c.), a także w związku z podstawą prawną zaskarżonego wyroku (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 21 maja 2013 r., IV CSK 53/13 oraz z dnia 3 lutego 2012 r. I UK 271/11). Konieczne jest przytoczenie argumentów prawnych, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Skarżący powinien nie tylko wskazać przepis prawa (materialnego lub procesowego), którego dotyczy zagadnienie, ale także przedstawić pogłębioną argumentację prawną w celu wykazania, że zagadnienie jest istotne, a jego rozstrzygnięcie ma znaczenie dla merytorycznego rozstrzygnięcia w jego sprawie (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 23 sierpnia 2007 r., I UK 134/07 oraz z dnia 9 lutego 2011 r., III SK 41/10).

Skarżąca wskazała, że zagadnienie prawne sprowadza się do wyjaśnienia kwestii czy rozporządzenie przez spadkodawcę mieniem, które wchodziłoby do masy spadkowej w ten sposób, że masa spadkowa zostaje uszczuplona niemal całkowicie stanowi odwołanie testamentu, skoro na skutek takich rozporządzeń pierwotni spadkobiercy testamentowi dziedziczyć będą wyłącznie niewielką część pierwotnej masy spadkowej albo masa spadkowa nie będzie obejmowała żadnych aktywów.

Zagadnienie wskazane w skardze nie ma bezpośredniego wpływu na rozstrzygnięcie mając na uwadze podstawę faktyczną zaskarżonego orzeczenia. Sąd Okręgowy nie ustalił bowiem aby istniał inny testament, sporządzony później niż testament notarialny spadkodawczyni z 10 marca 1994 r. Powyższe wskazuje, że przedstawione zagadnienie prawne nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia.

W tym stanie rzeczy, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

